

Fitxa tècnica

Guió Ilham Baki, Mehmet Emin Engizek, Metin Ewr **Fotografia** Turaj Aslani **Música** Mahmut Berazi **Interpretació** Veysel Erel, Bülent Keser, Tahsin Ozmen... **Durada** 140 min **Gènere** Drama **Llengües** Versió original amb subtítols en espanyol

Sinopsi

El 12 de setembre de 1980 l'Estat turc va dur a terme un cop militar feixista per oprimir la lluita dels kurds pels drets humans bàsics i la llibertat, la seva existència, la identitat, la llengua i la cultura van ser negades i prohibides. Desenes de milers de kurds i revolucionaris a Turquia van ser enviats a la presó. A l'interior de la presó de Diyarbakir, tortures viscoses –tan viscoses com aquelles a Auschwitz- es van dur a terme. Contra aquesta opressió, un grup de lluitadors per la llibertat del Kurdistan va iniciar una resistència sense precedents pels drets humans bàsics i la llibertat que haurien de tenir totes les persones del món. Com a part important d'aquesta resistència, van anar a una vaga de fam indefinida el 14 de juliol de 1982. (mckb.cat)

Sobre la pel·lícula

El 12 de setembre de 1980, l'exèrcit turc va dur a terme un cop militar i va arrestar milers de kurds i revolucionaris del país. A Diyarbakir, la 'capital' del Kurdistan del Nord, la presó núm. 5 es va convertir en sinònim de tortura, violència inhumana però també d'una resistència increïble.

Kemal Pir va ser un revolucionari de la regió del Mar Negre. És un dels fundadors del PKK i, juntament amb altres figures destacades del PKK, Hayri Durmuş, Akif Yılmaz i Ali Çiçek, el 14 de juliol de 1982 va fer una vaga de fam indefinida per protestar per les condicions de la presó de Diyarbakir.

Tots quatre van morir a la vaga de fam. Als 30 anys, Kemal Pir va morir el 55è dia del dejuni de la mort, després de perdre la vista. Fins avui, és honorat com una encarnació de l'esperit radical i internacionalista del moviment i un pont per al poble turc i kurd en lluita.

En el 37è aniversari d'aquesta èpica resistència, parlem amb Haşim Aydemir, director de la pel·lícula **14 Tîrmeh (14 de juliol)**. La pel·lícula és d'alguna manera la 'primera' que va obrir el camí per portar al cinema la resistència i més en general la lluita de 40 anys del poble kurd per reivindicar la seva existència i els seus drets (culturals, lingüístics, polítics).

La pel·lícula és sòlida tant en la direcció com en la interpretació. No deixa espai a la retòrica ni a la propaganda, però, de fet, dona un cop a l'estómac sobre el que estava passant al Kurdistan i Turquia no fa gaires anys. I obliga l'espectador a recordar que el que està veient a la pantalla, malauradament, encara continua. De fet, fa només dos mesos, milers de presos i activistes kurds, homes i dones, van desconvocar la vaga de fam que havien iniciat exigint el final de l'aïllament del líder del poble kurd Abdullah Ocalan. La resistència a la vaga de fam va ser liderada per una dona notable, Leyla Guven, diputada elegida per Hakkari pel Partit Democràtic dels Pobles (una coalició de partits i moviments d'esquerra kurdes i turques).

Leyla Guven va desconvocar la vaga de fam –i amb ella tots els vaguistes de la fam– després de 200 dies de dejuni responent a una trucada directa feta per Ocalan, i finalment es va permetre que es reunís amb els seus advocats, després de 4 anys d'aïllament total a la presó d'alta seguretat de l'illa d'Imrali (on està detinguda des del 1999).

Entrevista completa a: <https://banosfilm.com/interview-with-hasim-aydemir-director-of-14-july/>

20/7/2019 - c23cygjx - banosfilm.com

Organització:

En conveni amb:

